

Wychowanie do mediów w świadomości rodziców dzieci szkoły podstawowej

1. Środowisko rozwojowe dziecka-jako poszerzająca się poprzez mass media przestrzeń życiowa

1.1 Edukacja równoległa (nieszkolna), jej miejsce i rola w życiu dziecka

1.2 Dziecko w świecie wielu mediów - „telewizyjne” i „komputerowe”(internet, gry komputerowe) dzieciństwo współczesnych dzieci - wpływ mediów na dziecko

2. Ochrona dzieci przed mediami.

2.1 Ochrona prawna.

2.2 Dobro dziecka jako kryterium oceny programów/gier

3. Twórcze użytkowanie mediów.

3.1 Konieczność kompetencji medialnej.

PRZEDMIOT I PROBLEMATYKA BADAŃ

Współcześnie dominacja mediów w życiu człowieka jest bezsporna. Stały się one składnikiem życia codziennego, potrzebą, sposobem na spędzanie wolnego czasu. Każdy, a w szczególności młody człowiek nie wyobraża sobie życia bez telewizji, komputera i internetu. Ten niebywały rozwój mediów, ich wszechobecność w życiu współczesnego człowieka rodzi pilną potrzebę edukacji w zakresie szeroko pojętego użytkowania mediów. Bardzo ważne jest nauczanie dziecka rozsądnego korzystania z mediów, wartościowych wyborów, psychicznego przygotowania do percepcji treści płynących z ekranu, czy monitora, pokazanie konkurencyjnych form spędzania wolnego czasu.

Nie ulega wątpliwości, że pierwszymi wychowawcami dziecka są rodzice. Wielu z nich nie uświadamia sobie, że powinni i mogą przeciwstawić się temu, co niesie kultura masowa.

Badanie to ma na celu zwrócenie uwagi na konieczność kształtowania kompetencji medialnej dzieci. Przeanalizowane zostaną dane, uzyskane z wypowiedzi rodziców o: sposobach użytkowania telewizji, komputera i internetu w

codziennym życiu rodziny, działaniach, jakie podejmują rodzice w procesie wychowawczym, aby przygotować dzieci do właściwego odbioru przekazów medialnych jak również o tym, kto według nich jest odpowiedzialny za treści przekazywane przez media i czy są świadomi wpływu, jaki mogą mieć na treść i jakość przekazów.

HIPOTEZA WYJŚCIOWA

Przeglądając prasę i wszelkiego rodzaju poradniki dla rodziców natknąć się można na artykuły przypisujące wszelkiego rodzaju plagi nieszczęść dręczące dzieci i młodzież środkom masowego przekazu. Największy niepokój budzi ogrom scen przemocy w programach telewizyjnych i grach komputerowych, brutalizacja i wulgaryzm, gloryfikacja siły fizycznej, propagacja działań przestępczych, szerzenie pogardy dla ludzi innych wyznań, ras i przekonań, erotyzacja, nastawienie na konsumpcyjny styl życia. W wielu przypadkach niestety trzeba się z tym zgodzić, ale czy ludzie sami nie są sobie winni? „W istocie rzeczy atak na telewizję nie jest niczym nowym. W przeszłości wszelkie techniczne wynalazki związane z porozumiewaniem się przyjmowano z wrogością. Wygodnie jest znaleźć kozła ofiarnego, jedno wytłumaczenie wszystkich plag trapiących społeczeństwo, zwalnia to bowiem od poszukiwania winy w sobie samym.”[\[1\]](#) Cóż zatem powinniśmy zrobić? Jedynym sensownym rozwiązaniem wydaje się być edukacja w zakresie korzystania z mediów. „Obywatele o wysokiej kompetencji medialnej potrafią wymusić na nadawcach – prędzej czy później – lepsze jakościowo przekazy i zmusić do zaniechania złych.”[\[2\]](#)

Mając na uwadze przegląd literatury, własne doświadczenia oraz opierając się na rozmowach z rodzicami ośmielałam się wysunąć hipotezę, że stopniowo rośnie świadomość medialna rodziców i starają się oni wypracować właściwe sposoby korzystania z mediów, które mają na celu kształtowanie krytycznej postawy oraz naukę selektywnego odbioru treści w nich prezentowanych. Sądzę, że chęć podjęcia wysiłku w tym kierunku będzie widoczniejsza u rodziców ze średnim lub wyższym wykształceniem. Hipotezy te postaram się zweryfikować za pomocą następujących pytań:

1. W jakim celu dzieci wykorzystują media elektroniczne?
2. Ile czasu dziecko ogląda telewizję, korzysta z komputera, konsoli, serfuje w internecie w dni robocze oraz w weekendy?
3. Czy w rodzinie następuje selekcja programów telewizyjnych, gier

komputerowych i treści dostępnych w sieci?

4. Czy rodzice stosują jakieś zabezpieczenia w celu utrudnienia dostępu dzieci do niepożądanych treści?

5. Czy rodzice przed zakupem gier komputerowych szukają informacji na ich temat?

6. Czy rodzice zwracają uwagę na ograniczenia wiekowe podawane przez producentów programów telewizyjnych i gier komputerowych?

7. Czy rodzice interesują się, szukają informacji, jakie programy powinno oglądać dziecko lub jakie gry są wskazane dla jego rozwoju intelektualnego?

8. Czy sugerują dzieciom takie programy, gry?

9. Czy rodzice oglądają telewizję razem z dziećmi?

10. Czy oglądane programy są wspólnie omawiane?

11. Czy każdorazowe oglądanie telewizji, bądź korzystanie z komputera powinno być uzgadniane?

12. Czy czas poświęcany na oglądanie telewizji, bądź korzystanie z komputera powinien być limitowany?

13. Czy rodzice są świadomi zagrożeń, jakie występują „w sieci”?

14. Czy rozmawiają z dziećmi o zagrożeniach czyhających „w sieci”?

15. Jaki inny sposób spędzania wolnego czasu preferują dzieci?

16. Czy dzieci mają jakieś alternatywne formy rozrywki?

17. Czy rodzice wiedzą, że mają wpływ na przekazy medialne?

18. Jaka jest znajomość organizacji, które chronią obywateli przed negatywnym oddziaływaniem mediów elektronicznych?

19. Kto według rodziców jest odpowiedzialny za wychowanie dzieci do mediów?

[1] Ilg F.L., Ames L. B., Baker S.M., przekład: Przyłipiak M., „Rozwój psychiczny dziecka od 0 do 10 lat”, GWP, Gdańsk 2000

[2] Dyczewski L. (red.), „Rodzina, dziecko, media”, Wyd. Gaudium, Lublin 2005

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!